

РЕШЕНИЕ

№ 4783

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 12.07.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **4038** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Образувано е по жалба от А. П. Ц. – Г. срещу Заповед № РД – 18 – 3/11.01.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ относно имот с идентификатор 68134.1974.1134, представляващ УПИ VIII – 196а, с административен адрес: [улица], [населено място].

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, в частта за процесния имот, тъй като е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Посочва се, че границата, между имот с идентификатор 68134.1974.1134 и съседния с идентификатор 68134.1974.483, не е отразена правилно, поради неспазване на задължението на административния орган за приоритетно отразяване на границата между двата имота, с което са ощетени с 57 кв.м.

Ответникът - Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Заинтересованата страна – С. С. С., редовно уведомена, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – С. Б. С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разности по делото.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по чл. 49, ал. 2 ЗКИР, от заинтересовано лице, по смисъла на §1, т. 13 от ДР на ЗКИР и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото, писмените такива, съответно изслушанията и неоспорени от страните заключения по съдебно-техническите експертизи на в.л. инж. И. Д., и като взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Оспорената Заповед № РД – 18 – 3/11.01.2011 г. е издадена от компетентен, по смисъла на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, административен орган - Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Същата, съдът приема за издадена в предвидената от закона форма и мотивирана с предхождащите издаването ѝ в процедурата документи.

При постановяване на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират нейната отмяна.

Процедурата е уредена в чл. 35 - чл. 50 от Закона за кадастър и имотния регистър (ЗКИР) и Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (обн. ДВ, бр. 41 от 2005 г., приложима в случая с изм. в редакцията ѝ към бр. 16 от 2006 г., с оглед оспорения административен акт), наричана за краткост „Наредба № 3 / 2005 г.”

В съответствие с разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ЗКИР, административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район „В.”, Столична община, включваща Д. и С., е открито със Заповед № РД - 16 – 5 / 05.03.2008 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 32 / 25.03.2008 г., съгласно изискването на чл. 35, ал. 3 ЗКИР, като съдържанието ѝ съответства на изискването на посочената разпоредба: определен е районът, за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособните лица, на които се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за означаване на границите на поземлените имоти (ПИ).

Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри са приети от Службата по геодезия, картография и кадастър и също така са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 ЗКИР ред — чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 42 /04.06.2010 г.

След изтичане на срока за възражения, административният орган е постановил процесната заповед.

С издаване на оспорвания административен акт е приключило производството по чл. 35 - чл. 50 ЗКИР за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район „В.”, Столична община, включваща Д. и С., при граници: район „Т.”, район „Л.”, район „Студентски”, район „М.”, район „П.”, границата на Природен парк „В.”, [улица], [улица], [улица] и Б., включваща и имота на

жалбоподателя – имот с идентификатор № 68134.1974.1134, представляващ УПИ VIII – 196а, с административен адрес: [улица], [населено място].

Настоящият решаващ състав приема, че процесната заповед, в оспорваната ѝ част, е издадена и в съответствие с материално-правните норми и целта на закона.

В приложимата за процесната заповед редакция на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 / 2005 г. (ДВ, бр. 16 от 2006 г.), границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; 2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 3. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения З., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 4. регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. – за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

Преценката за материалната законосъобразност на заповедта по чл. 49а ЗКИР, по отношение на въпросната граница, включва и проверка доколко цитираните разпоредби са спазени.

Приоритетното подреждане на критериите по чл. 14, ал. 1 от Наредба №3 / 2005 г. означава, че преди всичко границите на имотите се определят съобразно установените от собственика по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР граници, ако такива липсват следва да се съобразят съществуващите на място материализирани граници, при липса на последните - да се ползва действащия кадастрален план и т. н.

В конкретния случай, от доказателствата по делото и от изслушаното и приетото по делото, без оспорване от страните, експертно заключение, което съдът приема като компетентно изготвено, подборно и обосновано, се установява следното:

Жалбоподателят - А. П. Ц. се легитимира с Н. акт за дарение № 180/1991 г. като собственик на недвижим имот, съставляващ празно дворно място с пространство от 540 кв. м., находящо се в [населено място], в.з. „Киноцентъра I част”, съставляващ УПИ VIII - 196а, при граници описани в акта, както следва: улица, парцели № VI-197, IV-196, V -196а. Имотът, описан в документа за собственост, а именно УПИ VIII-196а, е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.1974.1134 и част от 68134.1974.483.

Имотната граница по обжалваната кадастрална карта съвпада с установената на място ограда. Вещото лице е установило, че изградената на място ограда между УПИ № VIII-196а и V-196а, представлява трайно материализирана граница на поземлен имот, съгласно Приложение № 1 на Наредба № 3/05 г. за ССПКККР. Оградата е „прогледна” и е изградена върху бетонов фундамент с височина над терена около 0.50 м., метални тръбни колове и ромбоидна телена мрежа.

Спазени са приоритетите по чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/2005 г. - границата в кадастралната карта е отразена по т. 2 от цитираната разпоредба (материализирани граници), а не по т. 1 (означени граници) - по по-високият приоритет, тъй като не са налице данни да са били означени границите на имота на място.

От изслушаните по делото свидетелски показания, настоящият съдебен състав установи, че по време на заснемане на имотите не е направено обозначение на границите на имота. При заснемането на място и до сега по процесната границата

съществува само ограда, която е изградена законно, видно от представените и приети писмени доказателства – Протокол за даване на строителна линия и ниво за изграждане на оградата.

Процесната граница между имот с идентификатор 68134.1974.1134 и съседния с идентификатор 68134.1974.483 е трайно материализирана, което е предпоставка за точното ѝ отразяване при заснемането.

При така установеното, административният орган правилно се е съобразил с приоритетите по чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 / 2005 г., в редакцията ѝ, приложима към издаване на заповедта - ДВ, бр. 16 от 2006 г. и като е установил липса на граници по т. 1, е нанесъл процесната граница изцяло по материализирани на място граници.

С оглед на изложените мотиви, и след извършване на служебна проверка за законосъобразността на оспорвания акт, на основание чл. 168 АПК, по всички основания на чл. 146 АПК, съдът приема, че Заповед № РД – 18 – 3/11.01.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в оспорваната част е валиден и законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, материалния закон и целта на закона, и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на делото и при направените от страните искания, съдът, с решението следва да се произнесе и по въпроса за разноските по делото. Съгласно чл. 143, ал. 3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Такива са поискани от заинтересованото лице С. Б. С., който е доказал извършени разноски за адвокат, в размер на 800 (осемстотин) лева.

Следва да се отбележи, че в процедурата по изработване на кадастралната карта, съответно в настоящото съдебно производство не се решават спорове относно правото на собственост между страните, а се следва предвидената в ЗКИР и сочената наредба нормативни правила за нанасяне на границите на имотите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. Ц. – Г. срещу Заповед № РД – 18 – 3/11.01.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ относно имот с идентификатор 68134.1974.1134, представляващ УПИ VIII – 196а, с административен адрес: [улица], [населено място].

ОСЪЖДА А. П. Ц. – Г. да заплати на С. Б. С. направените по делото разноски за адвокат, в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

